

Arrest

**nr. 88 683 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 54 687 van 20 januari 2011 omdat zijn asielrelaas niet geloofwaardig werd geacht omwille van tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en de informatie afkomstig van de mensenrechtenorganisatie Memorial waarover het Commissariaat-generaal beschikt en omwille van inconsistenties in zijn verklaringen en deze zijn vrouw. Hij is niet teruggekeerd naar zijn land van herkomst na dit arrest en beroept zich thans op dezelfde feiten als ingeroepen bij zijn vorige aanvraag.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen een convocatie, de interne paspoorten van zichzelf en zijn echtgenote, zijn huwelijksakte, de geboorteaktes van de kinderen en een enveloppe bij. Voorts stelt hij dat de informatie van de mensenrechtenorganisatie Memorial, die gebruikt werd bij het nemen van de beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag, niet correct is alsook dat er een aantal huiszoekingen zijn uitgevoerd bij familieleden van hem. Deze nieuwe elementen vermogen niet de in het kader van zijn eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas in een ander daglicht te plaatsen. De stelling als zou de informatie van Memorial fout zijn betreft slechts een blote bewering die op geen enkele wijze wordt gestaafd. Uit de convocatie blijkt niet in welke zaak verzoeker wordt opgeroepen, noch van welke feiten hij verdacht wordt. Van de vermeende huiszoekingen die zouden zijn uitgevoerd bij zijn familie legt verzoeker geen enkel begin van bewijs voor. Evenmin toont hij enig verband aan tussen de beweerde dood van de echtgenoot van zijn nicht, die hij aanhaalde in verband met de laatste huiszoeking bij zijn familie, en de door hem aangehaalde problemen. De interne paspoorten van verzoeker en zijn echtgenote, zijn huwelijksakte en de geboorteaktes van de kinderen bevatten slechts persoonsgegevens en vormen geen bewijs van de voorgehouden vervolgingsfeiten. De enveloppe toont enkel aan dat hem bepaalde zaken zijn opgestuurd vanuit Ingoesjetië.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 54 687 van 20 januari 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Met een algemene verwijzing naar diverse mensenrechtenrapporten teneinde de algemene toestand in Ingoesjetië te duiden, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat er in Ingoesjetië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon kan worden aangenomen. Hij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift. In zoverre verzoeker argumenten bijbrengt in zijn vraag tot horen, zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van voormelde wet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER